

**ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
Кафедра публічного управління та адміністрування**

ЛЮБОВ ПАВЛІВНА ЧИГРИНСЬКА

**ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДІВ ТА ЗАСОБІВ ПУБЛІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКУ ВІДДІЛЕННЯ ЛІКАРНІ (НА ПРИКЛАДІ
РЕАБІЛІТАЦІЙНОГО ВІДДІЛЕННЯ КНП МОКГВВ МОР)**

Спеціальність: 281 Публічне управління та адміністрування

АВТОРЕФЕРАТ

кваліфікаційної роботи за другим рівнем вищої освіти (магістр)

Миколаїв – 2021

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Актуальність теми дослідження. Згідно зі статтею 3 Конституції України, людина, її життя, здоров'я, честь, гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Сфера охорони здоров'я зачіпає не лише медичні, а й економічні, соціальні, політичні та екологічні аспекти життєдіяльності населення. Ця сфера потребує поєднання зусиль, передусім, органів державного управління та органів місцевого самоврядування. Забезпечення належного публічного управління – «відкритого (у межах власних і делегованих повноважень) впливу наділених владою інституцій на взаємовідносини між державою, місцевим самоврядуванням, бізнесом і населенням задля узгодження їхніх інтересів і максимізації вигод» задля покращання стану здоров'я населення та майбутніх поколінь. При цьому використовується певна сукупність методів і засобів управління, поєднання яких обумовлює досягнення бажаного результату. Означене й обумовлює актуальність теми даного дослідження.

Стан наукової розробки теми. Проблематика вдосконалення публічного управління у сфері охорони здоров'я є визначальною у дисертаційних дослідженнях з державного управління: Н. Авраменко, С. Антонюк, А. Беліченко, Л. Буравльова, О. Виноградова, В. Григоровича, К. Дейниховської, Д. Джафарова, Д. Карамішева, Ю. Котляревського, Н. Кризина, В. Лещенко, Г. Медяник, Н. Мезенцевої, І. Парашич, Я. Пітко, Я. Радиш, Н. Рингач, О. Рожко, І. Рожкової, В. Рудого, О. Скрипник, Н. Федак, І. Фуртак, Т. Чеканової, В. Шевцова, А. Шипко. Також дослідженню особливостей удосконалення публічного управління у сфері охорони здоров'я в економічній площині присвячені дисертаційні дослідження: І. Жалінської, О. Заячківської, Е. Ковжарової, Л. Оппельд, Т. Чередніченко; специфіку розвитку медичної сфери розкрито у наукових працях О. Гаврилюка, А. Голяченко, Т. Грузевої, Т. Гутор, Т. Єфіменко, Т. Мазур, Н. Марчук, Л. Матюхи, О. Панчук, М. Хобзея, М. Шевченка; у юридичну площину у сфері охорони здоров'я досліджує Л. Дешко. Попри це зазначена проблематика залишається актуальною, про що свідчать публікації таких науковців, як Т. Авраменко, М. Білінської, О. Бобровської, Н. Васюк, О. Вашева, С. Вовка, Б. Галайчука, Н. Дуб, О. Корнійчук, Є. Кульгинського, Б. Лемішко, С. Линник, В. Лобас, З. Надюк, О. Рогової, Т. Сіташ, Г. Слабкого, Є. Ткач, О. Торбас, І. Хожило, В. Чернецького та ін. Віддаючи належне напрацюванням вітчизняних науковців, на нашу думку, варто зосередити увагу на необхідності продовження наукових розвідок за даною проблематикою, зокрема в контексті аналізу та систематизації шляхів удосконалення методів та засобів публічного управління розвитку відділення лікарні (на прикладі реабілітаційного відділення КНП

МОКГВВ МОР).

Метою дослідження є аналіз та систематизація методів та засобів публічного управління з їх апробацією на практиці та розробкою рекомендацій щодо вдосконалення публічного управління у сфері охорони здоров'я.

Для досягнення мети було визначено наступні **завдання**:

1. визначити основні поняття та категорії;
2. розкрити методи та визначити засоби публічного управління у сфері охорони здоров'я;
3. проаналізувати правове підґрунтя впровадження методів та засобів публічного управління в медичному закладі третинної ланки;
4. розкрити організаційний механізм управління відділенням лікарні та визначити перелік пріоритетних напрямів управлінського впливу у закладах охорони здоров'я України;
5. проаналізувати досвід використання методів та засобів публічного управління розвитку відділення лікарні (на прикладі реабілітаційного відділення КНП МОКГВВ МОР);
6. запропонувати рекомендації щодо вдосконалення публічного управління у сфері охорони здоров'я.

Об'єктом дослідження є публічне управління у сфері охорони здоров'я.

Предметом дослідження є методи та засоби публічного управління, що сприяють розвитку сфери охорони здоров'я на третинному рівні медичної допомоги, зокрема на прикладі реабілітаційного відділення КНП МОКГВВ МОР.

Методи дослідження. Методологічним підґрунтям даної роботи є сукупність загальнонаукових і спеціальних методів дослідження, які детально проаналізовано у першому розділі. Крім того, у процесі дослідження метод системного аналізу дозволив ґрунтовно проаналізувати та систематизувати теоретичні та практичні аспекти формування основних підходів до публічного управління. Метод узагальнення було використано для виокремлення, розкриття та поєднання теоретичних засад дослідження. Метод порівняння – використано у роботі під час вивчення організаційних основ системи охорони здоров'я в історичній ретроспективі, який допоміг, зокрема, встановити недоліки системи Семашка та визначити пріоритетні напрямки розвитку сфери охорони здоров'я. Описовий та системний метод було використано під час опису та систематизації засобів та методів публічного управління, що були використані під час становлення, розвитку та функціонування реабілітаційного відділення КНП МОКГВВ МОР.

У роботі також використовувались такі загальнонаукові методи, як метод аналізу та

синтезу, метод індукції та дедукції.

Наукова новизна одержаних результатів обумовлена тим, що дане дослідження є спробою комплексного аналізу перспективних напрямків розвитку методів та засобів публічного управління відділенням третинної ланки, надання медичної допомоги на основі використання новітніх методів та засобів публічного управління, їх апробація на практиці, зокрема на прикладі реабілітаційного відділення КНП МОКГВВ МОР.

Практичне значення одержаних результатів. Положення і висновки роботи можуть бути використані для подальшого науково-теоретичного дослідження методів та засобів публічного управління, що сприяють розвитку сфери охорони здоров'я на третинному рівні медичної допомоги. Також для використання в публічному управлінні лікарні або окремого відділення третинної ланки, з метою створення сприятливих умов щодо покращення взаємин між керівництвом та підлеглими, на основі створення відкритої та прозорої системи управління.

Апробація результатів дослідження. Основні положення та висновки дослідження апробовано у формі доповіді на XXIV Всеукраїнській щорічній науково-методичній конференції «Могилянські читання – 2021: Досвід та тенденції розвитку суспільства в Україні: глобальний, національний та регіональний аспекти за темою «Теоретична база методології: розрізнення понять «методи» та «засоби»».

Структура роботи зумовлена її метою та завданнями і складається зі вступу, трьох розділів, семи підрозділів, висновків та списку використаних джерел (67 найменувань). Загальний обсяг роботи складає 87 сторінок, з яких 79 сторінок основного тексту.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ РОБОТИ

У **вступі** обґрунтовано актуальність і рівень розробленості обраної теми; визначено мету й основні завдання, об'єкт, предмет та методи дослідження; описано наукову новизну; встановлено практичне значення одержаних результатів магістерської роботи; вказано апробацію результатів дослідження; зазначено структуру та обсяги роботи.

У **першому розділі** «Теоретико-методологічні засади дослідження» окреслено загальні аспекти наукового пізнання, зазначено методи та засоби, що є характерними для науки публічного управління у сфері охорони здоров'я.

У **підрозділі 1.1.** «Основні поняття і категорії дослідження» визначено, що наукове знання підпорядковується характеристикам об'єктивності, системності та структурованості. Встановлено, що метод – це спосіб дослідження, що підпорядкований певному алгоритму, спрямований на вирішення проблеми, ситуації або задачі, що постає

перед дослідником та містить сукупність правил, принципів та прийомів, що характеризують досліджуване явище. Методологія та сукупність методів стимулюють цілеспрямоване дослідження та формування наукового знання. Зазначено, що вивчаючи закономірності людської пізнавальної діяльності, методологія виробляє на цій основі методи її здійснення. Описано загальні методи історії пізнання відносяться два: діалектичний і метафізичний, загальнонаукові методи, які використовуються в різних галузях науки, тобто мають досить широкий міждисциплінарний спектр застосування та методи наукового пізнання, які використовуються лише в межах досліджень конкретної науки або конкретного явища.

У підрозділі 1.2. *«Методи та засоби публічного управління у сфері охорони здоров'я»* описано взаємозв'язок сфери охорони здоров'я з медичною сферою, економічною, соціальною, політичною та іншими. Розкрито методи публічного управління у сфері охорони здоров'я, які класифікуються за способом впливу: адміністративні; адміністративно-правові; економіко-організаційно-правові; інформаційні; економічні; інституційні; комплексні; медичні; мотиваційні; організаційні; організаційно-економічні; організаційно-правові; політичні; правові; соціальні; соціально-економічні; термінологічні; фінансові; фінансово-економічні. Також розкрито інші класифікації, де розрізняють економічні, адміністративні та ідеологічні методи управлінської діяльності у сфері охорони здоров'я.

У **другому розділі** *«Організаційно-правове забезпечення публічного управління структурним підрозділом медичного закладу в Україні»* здійснено ґрунтовний аналіз організаційного механізму публічного управління у системі охорони здоров'я в історичному аспекті його формування, визначено перелік пріоритетних напрямів управлінського впливу, а також унормовано правове підґрунтя впровадження методів та засобів публічного управління в медичному закладі третинної ланки

У підрозділі 2.1. *«Правове підґрунтя впровадження методів та засобів публічного управління в медичному закладі третинної ланки»* визначено, що публічне управління в галузі охорони здоров'я реалізує Національна система охорони здоров'я України, яка має кадровий ресурс, забезпечує вирішення фінансових та матеріально-технічних засобів, реалізацію інформаційних, освітніх та наукових програм, що орієнтовані на збереження, відновлення та укріплення здоров'я особистості, а також проведення профілактичних заходів з різних питань. Описано, що суб'єктами в даній галузі виступають Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, центральні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, органи професійного самоврядування медичних, фармацевтичних працівників, їх посадові особи. Важлива

дорадча роль відведена громадським організаціям, науковим установам, навчальним закладам. Розкрито, що об'єктом державної політики охорони здоров'я є реалізація та вдосконалення загальнодержавної системи охорони здоров'я, з відповідним забезпеченням регіональних центрів.

У підрозділі 2.2. *«Організаційний механізм публічного управління у системі охорони здоров'я: історичний аспект»* охарактеризовано систему публічного управління, що почала формуватися на початку 1990-х років. Визначено основні недоліки попередньої системи охорони здоров'я в Україні та всю етапність її становлення й розвитку.

У підрозділі 2.3. *«Перелік пріоритетних напрямів управлінського впливу у закладах охорони здоров'я України»* розкрито основні пріоритетні заходи реалізації державної політики охорони здоров'я, а саме що стосується організації; впровадженню ефективного механізму справедливого розподілу тягаря витрат на охорону здоров'я; підвищення рівня чутливості закладів охорони здоров'я до потреб та інше.

У **третьому розділі** *«Вдосконалення охорони здоров'я України через пріоритетні методи публічного управління»* розкрито практичний досвід впровадження методів та засобів управління на прикладі реабілітаційного відділення КНП МОКГВВ МОР, з визначенням переваг та недоліків різних методів, а також визначенням пріоритетних напрямів розвитку методів публічного управління.

У підрозділі 3.1. *«Досвід використання методів та засобів публічного управління розвитку відділення лікарні (на прикладі реабілітаційного відділення КНП МОКГВВ МОР)»* розкрито досвід організації реабілітаційного відділення на базі КНП МОКГВВ МОР (Комунальне некомерційне підприємство «Миколаївський обласний комунальний госпіталь ветеранів війни» Миколаївської обласної ради). Зазначено, що в процесі організації відділення було розглянуто організаційний механізм, особливості його функціонування у декількох аспектах: як певним чином упорядковану систему і як процес упорядкування функціональної діяльності цієї системи. Описано особливості організації на початкових етапах. Розкрито зміни в підсистемі управління у роботі планового відділу, фінансового, бухгалтерії відповідно до необхідних адміністративних робіт, що стосуються адміністративного змісту робіт з надання медичних послуг і контролю за дотриманням медичних стандартів, медичних протоколів тощо.

У підрозділі 3.2. *«Рекомендації щодо вдосконалення публічного управління у сфері охорони здоров'я»* описано можливі рекомендації для покращення методів публічного управління, а саме: посилення просвітницької та профілактичної роботи у сфері охорони здоров'я; активне поширення необхідної інформації та пропедевтична робота; модернізація та вдосконалення матеріально-технічної бази та специфіки надання послуг

первинної ланки медичної допомоги; посилення наукової складової медичної галузі; підвищення якості медичних послуг, що реалізуються.

ВИСНОВКИ

1. Наукове пізнання – це особливий вид активності особистості, що спрямований на пізнання навколишньої дійсності, об'єктів та предметів в ній на основі законів, способів, прийомів і засобів практичної трансформації світу. Отримання наукового знання підпорядковується характеристикам об'єктивності, системності та структурованості. Метод – це спосіб дослідження, що підпорядкований певному алгоритму, спрямований на вирішення проблеми, ситуації або задачі, що постає перед дослідником та містить сукупність правил, принципів та прийомів, що характеризують досліджуване явище. Методологія та сукупність методів стимулюють цілеспрямоване дослідження та формування наукового знання. Вивчаючи закономірності людської пізнавальної діяльності, методологія виробляє на цій основі методи її здійснення. Найважливішим завданням методології є вивчення походження, сутності, ефективності та інших характеристик методів пізнання. Методи наукового пізнання поділяють за широтою застосування в процесі наукового дослідження. До загальних методів історії пізнання відносяться два: діалектичний і метафізичний. Це філософські методи. Другу групу методів пізнання становлять загальнонаукові методи, які використовуються в різних галузях науки, тобто мають досить широкий міждисциплінарний спектр застосування. Класифікація загальнонаукових методів тісно пов'язана з поняттям рівнів наукового пізнання. До третьої групи методів наукового пізнання відносяться методи, які використовуються лише в межах досліджень конкретної науки або конкретного явища. Кожна наука має свої специфічні методи дослідження.

2. Сфера охорони здоров'я пов'язана не лише з медичною сферою, а й з економічною, соціальною, політичною та іншими. Для того, щоб сформулювати рекомендації для вдосконалення публічного управління у сфері охорони здоров'я необхідно розкрити перелік методів та засобів, що є частковими для публічного управління. Методи публічного управління у сфері охорони здоров'я класифікують за способом впливу на: адміністративні; адміністративно-правові; економіко-організаційно-правові; інформаційні; економічні; інституційні; комплексні; медичні; мотиваційні; організаційні; організаційно-економічні; організаційно-правові; політичні; правові; соціальні; соціально-економічні; термінологічні; фінансові; фінансово-економічні. За іншими класифікаціями прийнято розрізняти економічні, адміністративні та ідеологічні

методи управлінської діяльності у сфері охорони здоров'я.

3. Метою правового забезпечення діяльності системи охорони здоров'я є збереження і зміцнення здоров'я населення, для забезпечення суспільного блага, реалізації та примноження людського потенціалу держави, забезпечення нагальних потреб населення у якісній медичній допомозі шляхом комплексної розбудови правових, управлінських, фінансово-економічних, структурних, інформаційних, міжсекторальних, комунікаційних та інших компонентів діяльності системи охорони здоров'я. Побудова нової національної системи охорони здоров'я України має реалізуватись на основі принципів комплексності щодо забезпечення громадського здоров'я, враховуючи особливості державно-громадської системи управління. Дана стратегія потребує чіткого визначення основ державних гарантій соціальних програм, які реалізуються в системі охорони здоров'я; легалізації багатоканального фінансування закладів охорони здоров'я та запровадження страхової (контрактної) моделі медичного обслуговування; управління якістю медичної допомоги; належної доступності лікарських засобів; своєчасного реагування на проблеми галузі завдяки інформатизації; координації багатосекторальної відповіді на виклики у сфері охорони здоров'я задля реалізації принципів європейської політики «Здоров'я-2020». Найбільш перспективним та актуальним, на нашу думку, є саме такий варіант розвитку системи охорони здоров'я через визначення чіткої ролі громади та суспільства у побудові нової медичної моделі. Він також забезпечує можливість поетапної реалізації програми реформування та вдосконалення медичної галузі загалом та в конкретному медичному закладі.

4. Трансформація системи охорони здоров'я стосується кожного громадянина. Її мета - забезпечити громадянам України рівний доступ до якісних медичних послуг, в результаті змін зорієнтувати систему так, щоб у її центрі був пацієнт. Бачення системи охорони здоров'я після проведення реформи: ефективна і доступна система охорони здоров'я, що відповідає потребам населення України. Підвищення рівня і якості життя населення на основі розширення доступності, підвищення якості та безпеки медичної допомоги, продуктивної зайнятості персоналу, що працює у галузі охорони здоров'я, а також підвищення їх рівня соціального забезпечення, розвитку і оптимізації системи соціальної підтримки.

Наразі державою реалізується комплекс заходів, спрямованих на забезпечення фінансування системи охорони здоров'я; підвищення заробітної плати медичних працівників; створення ефективної системи контролю якості надання медичної допомоги; розробку та оновлення національних галузевих стандартів та протоколів лікування; впровадження державної оцінки медичних технологій; створення конкурентного

середовища для медичних закладів; розвиток добровільного медичного страхування; розвиток державно-приватного партнерства у сфері охорони здоров'я; залучення приватного капіталу; пільгове оподаткування за рахунок податку на прибуток; розвиток спроможної мережі закладів охорони здоров'я; розвиток телемедицини; e-Health; розвиток високотехнологічної медицини і системи трансплантації, системи екстреної медичної допомоги; забезпечення медичною допомогою пацієнтів з туберкульозом, психічними захворюваннями, орфанними захворюваннями; впровадження та реалізація Національної стратегії боротьби з онкологічними захворюваннями; визначення основних засад та механізмів функціонування системи громадського здоров'я в Україні, враховуючи виклики та загрози пов'язані із поширенням у світі та на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2»; удосконалення законодавства в сфері обігу лікарських засобів з метою забезпечення прозорості фармацевтичного ринку; забезпечення розвитку медичної освіти і науки.

5. Публічне управління в галузі охорони здоров'я реалізує Національна система охорони здоров'я України, яка має кадровий ресурс, забезпечує вирішення фінансових та матеріально-технічних засобів, реалізацію інформаційних, освітніх та наукових програм, що орієнтовані на збереження, відновлення та укріплення здоров'я особистості, а також проведення профілактичних заходів з різних питань. Основа функціонування описаної служби – це засади державної політики охорони здоров'я, а також механізмів її реалізації, за рахунок державної підтримки. Суб'єктами в даній галузі виступають Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, центральні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, органи професійного самоврядування медичних, фармацевтичних працівників, їх посадові особи. Важлива дорадча роль відведена громадським організаціям, науковим установам, навчальним закладам. Об'єктом державної політики охорони здоров'я є реалізація та вдосконалення загальнодержавної, з забезпеченням регіональних центрів, система охорони здоров'я. Основні принципи, за якими реалізується публічне управління у сфері охорони здоров'я – це законність, співробітництво, паритетність, відкритість, публічність, прозорість та врахування громадської думки, історична наступність, сталість розвитку, об'єктивність, ефективність та підзвітність.

6. Досвід організації реабілітаційного відділення на базі КНП МОКГВВ МОР тісно пов'язаний з започаткованими реформами у сфері охорони здоров'я, а також потребами населення. Процес організації та управління вищезазначеною установою було розпочато два роки тому з нечисельним наявним персоналом, приміщенням та базовими тренажерами. В процесі організації відділення було розглянуто організаційний механізм,

особливості його функціонування у декількох аспектах: як певним чином упорядковану систему і як процес упорядкування функціональної діяльності цієї системи. Тому на етапі організації було оптимізовано загальну документацію (структуру, кошторис, посадові інструкції і тому подібне). Було організовано всі існуючі підсистеми забезпечення (енергетичний блок, блок забезпечення харчування, службу постачання, складське господарство, аптечне господарство тощо) для забезпечення роботи та для нового відділення. В підсистемі управління внесено необхідні зміни у роботу планового відділу, фінансового, бухгалтерії відповідно до необхідних адміністративних робіт, що стосуються адміністративного змісту робіт з надання медичних послуг і контролю за дотриманням медичних стандартів, медичних протоколів тощо. Крім того, враховуючи «сучасний принцип» гроші йдуть за пацієнтом в організаційний механізм функціонування реабілітаційного відділення, на нашу думку, необхідно закласти можливість конкурентоздатності означеного відділення у регіоні, надання якісних та ефективних послуг населенню, можливість використання у діяльності інноваційних методик лікування, імплементації сучасної професійної та організаційної культури, а також відповідність знань, вмінь та навичок високому рівню професіоналізму. Найбільш важливе організаційне питання – це мотивація персоналу. В умовах трансформаційних змін, суттєвої невизначеності, наявності і можливості виникнення ризиків доречно застосовувати елементи R-теорії мотивації. Її прикладна реалізація передбачає застосування, крім матеріальних, також соціальних та моральних стимулів. Використання елементів R-теорії мотивації надасть змогу: задовольнити потреби працівника, реалізувати завдання реформування, які мають ризиковий характер; реалізувати стратегію досліджуваного медичного закладу як за оптимістичного, так і за песимістичного варіанту.

7. Вважаємо за доцільне запропонувати наступні шляхи вдосконалення механізмів публічного управління для покращення якості життя: посилення просвітницької та профілактичної роботи у сфері охорони здоров'я; активне поширення необхідної інформації та пропедевтична робота; модернізація та вдосконалення матеріально-технічної бази та специфіки надання послуг первинної ланки медичної допомоги; посилення наукової складової медичної галузі; підвищення якості медичних послуг, що реалізуються. Існує потреба у розробці нової концепції, а також наукового обґрунтування та вдосконалення підходів публічного управління, що стосуються модифікації галузі з врахуванням потреб пацієнтів. Під час оцінювання якості надання послуг необхідно орієнтуватися на постійний моніторинг оцінки якості медичних послуг, а також задоволеності потреб пацієнтів в обслуговуванні. У правовому відношенні слід

наголосити на необхідності вдосконалення законодавчої бази охорони здоров'я для забезпечення еволюційного переходу до нових форм і методів здійснення державної політики в цій сфері, враховування потреби входження України у європейський та світовий медичний простір. Нагальною є необхідність приведення національного законодавства України у галузі охорони здоров'я у відповідність з правовими європейськими стандартами; вдосконалення практики організації діяльності регіональних органів управління системою охорони здоров'я, щодо забезпечення медичної допомоги та надання медичних послуг населенню, враховуючи стратегічні цілі та орієнтири. Важливо враховувати економічні перетворення в системі охорони здоров'я та країни в цілому. Система охорони здоров'я може стати не дотаційною, а прибутковою. Проте перехід галузі на ринкові відносини передбачає розробку концептуально-методологічних засад та принципів функціонування охорони здоров'я в умовах ринку, вироблення ефективної економічної стратегії державного управління охороною здоров'я і механізмів ціноутворення та забезпечення якості медичного забезпечення. Серед рекомендацій важливо виокремити необхідність введення страхової медицини, що базувалася б на економічній основі, що сприятиме розвитку фінансового забезпечення галузі. Зокрема, запровадження загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування. Також, діджиталізація галузі сприятиме значному підвищенню раціональності прийняття управлінських рішень, що забезпечуватиметься за рахунок моніторингу здоров'я суспільства, створення єдиного медичного інформаційного контенту, інформатизації управлінської діяльності, створення єдиного державного медичного реєстру населення.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ

1. Чигринська Л. П. Теоретична база методології: розрізнення понять «методи» та «засоби». Збірник тез доповідей XXIV Всеукраїнській щорічній науково-методичній конференції «Могилянські читання – 2021: Досвід та тенденції розвитку суспільства в Україні: глобальний, національний та регіональний аспекти, м. Миколаїв, 8-12 листопада 2021 року, С. 129-130.

АНОТАЦІЯ

Чигринська Л. П. Шляхи удосконалення методів та засобів публічного управління розвитку відділення лікарні (на прикладі реабілітаційного відділення КНП МОКГВВ МОР). – На правах рукопису.

Магістерська робота на здобуття освітнього ступеню «магістр». Чорноморський

національний університет імені Петра Могили. – Миколаїв, 2021.

Магістерську роботу присвячено дослідженню особливостей вдосконалення методів та засобів публічного управління. У вступі обґрунтовано актуальність та рівень розробки теми; окреслено мету та основні завдання, об'єкт, предмет та методи дослідження; описано наукову новизну; встановлено практичне значення отриманих результатів магістерської роботи; вказано апробацію результатів дослідження; зазначено структуру та обсяг роботи. На початку роботи окреслено загальні аспекти методології науки загалом, через розкриття особливостей наукового пізнання, його рівнів, а також опис методів, що є характерним для кожного рівня. Крім того зазначено методи та засоби, що є характерними для конкретно-наукового пізнання науки публічного управління. Основна частина дослідження присвячена ґрунтовному аналізу нормативно-правового забезпечення функціонування системи охорони здоров'я, а також методів і засобів, що є прийнятими на законодавчому рівні та можуть бути використані у практичній роботі. Розкрито організаційний механізм публічного управління системою охорони здоров'я в історичному аспекті, з метою виявлення недоліків та їх корегування. Також описано пріоритетні напрямки для розвитку закладів третинної ланки загалом та кожного відділення зокрема. Наприкінці роботи описано власний досвід здобувача в організації та управлінні реабілітаційним відділенням, враховуючи всі особливості та можливі шляхи для вдосконалення роботи щодо методів публічного управління. Також запропоновано шляхи розвитку методів та засобів публічного управління закладів охорони здоров'я третинної ланки. Описано можливі рекомендації для покращення методів публічного управління, а саме: посилення просвітницької та профілактичної роботи у сфері охорони здоров'я; активне поширення необхідної інформації та пропедевтична робота; модернізація та вдосконалення матеріально-технічної бази та специфіки надання послуг первинної ланки медичної допомоги; посилення наукової складової медичної галузі; підвищення якості медичних послуг, що реалізуються.

Ключові слова: метод, публічне управління, система охорони здоров'я, організаційний механізм, заклад третинної ланки.

SUMMARY

Chigrinska L. P. The ways to improve the methods and means of public management of the development of the hospital department (on the example of the rehabilitation department of the MNE «MRH of WV» MRC). - On the rights of the manuscript.

Master's thesis for the degree of «master». Petro Mohyla Black Sea National University. - Mykolaiv, 2021.

The master's thesis is devoted to studying the peculiarities of improving the methods and means of public administration. The introduction substantiates the relevance and level of development of the topic; the purpose and main tasks, object, subject, and methods of research are outlined; scientific novelty is described; the practical significance of the obtained results of the master's work is established; approbation of research results is indicated; the structure and scope of work are indicated. At the beginning of the work, the general aspects of the methodology of science, in general, are outlined through the disclosure of the features of scientific knowledge, its levels, as well as the description of methods that is characteristic of each level. In addition, the methods and tools are characteristic of the specific scientific knowledge of the science of public administration. The main part of the study is devoted to a thorough analysis of the legal framework for the functioning of the health care system and methods and tools that are accepted at the legislative level and can be used in practice. The organizational mechanism of public management of the health care system in the historical aspect is revealed to identify shortcomings and correct them. It also describes the priority areas for the development of tertiary institutions in general and each department in particular. At the end of the work, the applicant's own experience in the organization and management of the rehabilitation department is described, taking into account all the features and possible ways to improve the work on methods of public administration. Ways to develop methods and tools for public administration of tertiary health care facilities are also suggested. Possible recommendations for improving public administration methods are described, namely: strengthening educational and preventive work in the field of health care; active dissemination of necessary information and propaedeutic work; modernization and improvement of material and technical base and specifics of primary care services; strengthening the scientific component of the medical field; improving the quality of medical services provided.

Key words: method, public administration, organizational mechanism, health care system, tertiary institution.